

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.V.35.315/2022/7.

A tanács tagjai: Dr. Darák Péter tanácselnök

Dr. Demjén Péter előadó bíró

Dr. Márton Gizella bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

Dr. Kalas Tibor bíró

A felperes: felperes

(cím1.)

A felperesi képviselő: KPMG Legal Tóásó Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Németh András ügyvéd

(cím2)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(cím3)

Az alperes képviselője: Csehné dr. Vékás Katalin kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Debreceni Törvényszék 2022. május 9. napján
kelt 101.K.701.832/2020/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 101.K.701.832/2020/22 számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 385.000 (háromszáznyolcvanötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 1.900.000 (egymillió-kilencszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. december 30-án 15.859.092 Ft késedelmi kamat és kamatos kamat megtérítése iránti kérelmet terjesztett elő 2009. október és 2011. július közötti időszakra vonatkozóan. A felperes kamat követelését a közigazgatási eljárás során 13.505.389 Ft kamatra módosította. A felperes a kamat mértékére és elszámolásának az időszakra az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 37. § (6) bekezdésében meghatározott szabályok alkalmazását kérte.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a 3916246678 számú határozatával a felperes kérelmének részben helyt adott és 6.751.000 Ft késedelmi kamatot állapított meg a felperes javára, a késedelmi kamat kiutalása miatti kamatigényt azonban elutasította. Az áfa utáni kamat felszámításának a kezdő napját a régi Art. 37. § (4) bekezdésében előírt kiutalási határidőre figyelemmel határozta meg, a kamat mértékét azonban a régi Art. 124/D. § alapján, a régi Art. 124/C. § (6) bekezdésében meghatározottak szerint, a jegybanki alapkamattal azonos mértékben állapította meg, a kamat utáni kamat kérelmet azonban elutasította.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2060832194 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperes határozata ellen előterjesztett felperesi kereset alapján a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 12.K.27.254/2016/3. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás keretében a kényszerűen göngyölt áfa után a kiutalási késedelem napjaira a régi Art. 37. § (6) bekezdése szerinti kamat és a kamat utáni, szintén a régi Art. 37. § (6) bekezdésében meghatározott mértékű kamat megállapítására kötelezte.

[4] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a fenti ítéletet a Kfv.I.35.102/2017/6. számú ítéletével eltérő indokolással hatályában fenntartotta és visszautalva a Kfv.I.35.472/2016/5. számú a per tárgyával tény- és jogazonos ítéletében foglaltakra, meghatározta a felperesnek járó késedelmi kamat, illetve kamatos kamat megállapítása során alkalmazandó elveket.

[5] A Kúria ítélete alapján lefolytatott új eljárásban az elsőfokú adóhatóság a 2257690231 számú határozatában a felperes javára korábban megállapított és kiutalt 6.751.000 Ft késedelmi kamaton túl a késedelmi kamat késedelmes kiutalása miatt 2.142.000 Ft kamatos kamatot állapított meg a visszaigénylési kérelemhez kapcsolódó bevallás esedékességétől, 2011. október 20. napjától számított 45. napot követő naptól, 2011. december 6., mint kezdő naptól a kamat kiutalásának napjáig 2016. július 11., mint záró időpontig.

[6] A felperes fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú határozat ellen, amelyben kérte, hogy az alperes változtassa meg az elsőfokú határozatot akként, hogy a Kúria Kfv.I.35.472/2016/5. számú ítéletének megfelelően a 2006. január – 2009. szeptember közötti bevallási időszakra vonatkozó áfa késedelmes kiutalása miatt a felperes részére fizetendő kamat, valamint az e kamat késedelmes kiutalása miatti kamat (kamatos kamat) kiutalásáról rendelkezzen.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság a 2018. március 19. napján kelt 2235490523 számú határozatával az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy a felperes javára a 2009. október 1. és 2011. július 31. közötti időszakra vonatkozó, pénzügyileg nem rendezett beszerzésekhez kapcsolódó áfa összegek késedelmes kiutalása miatt az elsőfokú adóhatóság által megállapított 6.751.000 Ft kamat összegét 165.000 Ft-tal kevesebb összegben, azaz 6.586.000 Ft-ban állapította meg. Az alapkamat megváltoztatása miatt a kamatos kamat összegét pedig 2.142.000 Ft helyett 2.090.000 Ft-ban határozta meg. A másodfokú eljárás során az adóhatóság megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság a kamatszámítás kezdő és záró időpontját nem a Kúria által meghatározott elveknek megfelelően bevallási periódusok szerint, hanem az egyes bevallások kapcsán a kiutalási határidőre figyelemmel határozta meg.

[8] Az alperes a 2006. január és 2009. szeptember közötti időszak tekintetében tájékoztatta a felperest arról, hogy ez új kamat iránti kérelemnek tekintendő, amelyről az elsőfokú adóhatóság a Kúria a Kfv.I.35.472/2016/5.számú ítéletének [39] és [58] számú pontjaira is figyelemmel külön eljárás keretében fog döntést hozni.

A kereset és a védírat

[9] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását kérte akként, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy a 2009. október 1. és 2011. július 31. közötti időszakon felül, felperest a 2006. január 1. és 2009. szeptember 30. közötti időszak tekintetében a régi Art. 124/C. § - 124/D. § szerint 14.000.000 Ft összegű kamat, továbbá a felperes számára így megítélt kamat késedelmes kiutalása miatt, a régi Art. 37. § (6) bekezdése szerinti 5.000.000 Ft összegű kamatos kamat illeti meg. Amennyiben a bíróság az alperesi határozat jogszabálysértő jellegét állapítja meg, de a 2006. január 1. és 2009. szeptember 30. közötti időszak tekintetében meghatározott kamat, valamint kamatos kamat összegének kiszámítását nem tartja megfelelőnek, úgy kötelezze az alperest a bíróság a 2006. január 1. és 2009. szeptember 30. közötti időszakra vonatkozó kamat, valamint a kamat késedelmes kiutalása miatti kamatos kamat kiszámítására akként, hogy az ítéletében olyan iránymutatást ad, hogy az alperes a kamat összegét a régi Art. 124/C. § - 124/D. § szerint, míg a kamatos kamat összegét a régi Art. 37. § (6) bekezdése szerint számítsa ki. Amennyiben nem tartja elégségesnek az alperesi határozat megváltoztatását, úgy a bíróság az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően semmisítse meg vagy helyezze hatályon

kívül és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra utasítsa azzal, hogy a 2006. január 1. és 2009. szeptember 30. közötti időszak tekintetében a régi Art. 124/C. § - 124/D. § szerinti kamatot és a régi Art. 37. § (6) bekezdése szerinti kamatos kamatot állapítsa meg felperes számára.

[10] Felperes beadványai mindvégig arra irányultak, hogy a felperes az elévülési idő szabályai szerint a vonatkozó jogszabályok, valamint az ekkor elérhető közösségi és hazai bírósági ítéletek fényével az elévüléssel nem érintett teljes időszakra igényeljen kamatot, ami az elsődlegesen megjelölt 2009. október-2011.júliusig terjedő időszakon felül a 2006. január-2009. szeptemberig terjedő időszakra jogosítottá tette, és az ezen kamaton felül fizetendő kamatos kamatra is, mindazon időszakok tekintetében jár kamat, amelyben ilyen áfaösszeg bevallásra került. Az alperesnek a tényállás tisztázási kötelezettsége körében hivatalból is kellett volna vizsgálnia a kamatra való jogosultsági időszakot is.

[11] Az alperes védiratában a határozatban foglaltakat fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában ismertette a Kfv.I.35.472/2016/5., Kfv.I.35.133/2021/5., Kfv.V.35.577/2021/8. számú ítélet, továbbá az EUB C-274/10. számú és C-654/13.számú döntését, utalt a 3040/2021.(II.19.) számú AB határozatra, majd leszögezte, hogy a régi Art. 124/C-D. §-ai kifejezetten előírják az adózói visszatérítési kérelem szükségességét, a régi Art. 124/C. § (6) és 124/D. § (3) bekezdésében szabályozott késedelmi kamat hivatalbóli megállapítását pedig csak kérelemhez kötötten, ahhoz kapcsolódóan lehet értelmezni (Kfv.I.35.472/2016/5.). Hasonlóan szabályozta a Módtv. a visszatérítési kérelmet, illetve bevallás benyújtásának szükségességét. Ilyen visszatérítési kérelem hiányában nem terhelte az alperest az áfa kamat hivatalbóli megállapítása. A felperes nem vitásan az elévülési idő bekövetkezéséig csak 2009. októbere és 2011. júliusa közötti időszakra nyújtott be igénylést. 2006. januártól 2009. szeptemberig tartó időszakra 2018. január 4. napján benyújtott fellebbezéséig visszatérítésre irányuló kérelme nem volt.

[13] A Kúria korábbi döntéseiből és a Delphi végzésből sem vezethető le a felperesi álláspont. A Delphi végzés kizárólag a késedelem miatti kamatfizetés szükségességét állapította meg, de nem adott konkrét iránymutatást annak gyakorlati lebonyolítására. Az Európai Unió vonatkozó szabályozása hiányában a nemzeti jog feladata, hogy az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének tiszteletben tartásával meghatározza az ilyen kamatok kifizetésére vonatkozó szabályokat. A közösségi jogba ütköző módon visszatartott áfára jutó kamat igényléséhez való jog azon a napon nyílt meg, amelyen a törvényalkotó a közösségi joggal összhangba hozta a magyar szabályozást, vagyis lehetővé vált visszaigényelni a korábban göngyölítésre kötelezett különbözetet és az arra jutó kamatot, ez a nap 2011. szeptember 27. {Kfv.I.35.472/2016/5.számú ítélet [58] pont}. Figyelemmel arra a tényre, hogy a kamat a visszatartott áfára épül rá, a kamat igényléséhez való jog szintén akkor nyílt meg, amikor a Módtv. hatályba lépett, azaz 2011. szeptember 27. napján {Kfv.I.35.472/2016/5.számú ítélet [39] pont}. Mindebből következik, hogy a felperes a kamatigényét 2011. december 31-től számított ötödik év utolsó napjáig, azaz 2016. december 31-ig érvényesíthette.

[14] A Kúria a Kfv.V.35.237/2017/5., Kfv.35.095/2016/5. és Kfv.V.35.640/2013/4. számú döntéseire hivatkozott. A Kúria a Kfv.I.35.102/2017/6.számú ítélete szerint az időszak első

részére jutó kamatfelszámítás, az alapkamat a bevallási periódusok szerint számolandó. A periódus kezdete az adott bevallási határidő utolsó napját követő nap, vége a következő bevallási határidő utolsó napja, mely döntésével a Kúria figyelemmel volt a korábban meghozott Kfv.I.35.472/2016/5.számú elvi jelentőségű ítéletre is. Az alperes a Kúria iránymutatásának megfelelően változtatta meg az elsőfokú határozatot akként, hogy az adózó a kérelmének megfelelően 2009. októberétől 2011. július hónap közötti időszak tekintetében 6.586.000 Ft alapkamat illeti meg.

[15] A késedelmi kamatigény késedelmes kiutalása miatti további kamatigénnyel kapcsolatban az EUB C-654/13.számú Delphi ügyben hozott végzését és a Kúria Kfv.I.35.472/2016/5.számú elvi jelentőségű ítéletét idézte és rögzítette, hogy az adóalanyok az áfa késedelmes visszatérítése után a régi Art. 124/D. § (6) bekezdése alapján járó egyszeres kamaton túlmenően egy másik jogalapon is jogosult a kamatra, ez a kamatszámítási időszak azzal a jogi ténnyel indul, hogy az adóhatóság mulaszt, azaz elmulasztja kiutalni az egyszeres jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékkel számított kamatot. Ez a mulasztás akkor következik be, amikor a költségvetési támogatás kiutalására vonatkozó határidőt túllépi az adóhatóság vagy – ha ezen időpont megelőzi az előbbi határidőt – akkor amikor a kiutalást kamatok kifizetése nélkül teljesíti. Leszögezte, hogy a kamatigényt érvényesíteni szükséges, a kamat nem hivatalból jár, a felperes azt csak jogosult követelni.

[16] A fenti időszakra az adóhatóság a régi Art. 37. § (6) bekezdése szerinti, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő késedelmi kamatot köteles fizetni, hiszen ez minősül a belső jog megsértéséhez hasonló helyzetnek. Mindezek alapján az adóhatóság jogszerűen járt el akkor is, amikor a kamat késedelmes kiutalása miatt, vagyis a kamat megállapítás második időszakára a kamat után a régi Art. 37. § (6) bekezdése szerinti kétszeres mértékű kamatot (2.089.832 Ft-ot) is megállapított a felperesnek a visszaigénylési kérelemhez kapcsolódó bevallás esedékességétől 2011. október 20. napjától számított 45. napot követő naptól, 2011. december 6., mint kezdő naptól a kamat kiutalásának napjáig 2016. július 11., mint záró időpontig.

[17] Az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy a felek által hivatkozott eseti döntések a fenti eseti döntésekkel és okfejtéssel nem állnak ellentétben, a bíróság ezért a fent hivatkozott bírósági döntéseket és jogszabályi rendelkezéseket vette elsődlegesen figyelembe. Megállapította, hogy az alperes a Kúria Kfv.I.35.102/2017/6.sorszámú ítéletében foglaltaknak eleget tett.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását kérte akként, hogy a felperes részére állapítsa meg a pénzügyileg rendezetlen beszerzésekre áfa összegek késedelmes kiutalása okán járó (elsődleges) kamatot a 2006. január 1. és 2011. augusztus 31. közötti időszakra, valamint az e kamat kiutalásának késedelmére tekintettel járó, a kiutalás határidejét követő naptól a tényleges kiutalás napjáig járó kamatos kamatot. Másodlagosan kérte a Kúriát a jogerős ítéletnek az adóhatósági határozatokra is kiterjedő hatállyal történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására utasítását.

[19] Felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében figyelmen kívül hagyta a vonatkozó kúriai joggyakorlatot és az eljárás előzményeit, valamint az EUB e tárgyban meghozott döntéseit is félre értelmezte, továbbá a nemzeti és Európai Unió jogszabályok

téves jogértelmezésével anyagi és eljárási jogszabálysértéseket megvalósító megállapításokat tett.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása túlnyomó részt a Kúria még 2016. novemberében hozott, Kfv.I.35.472/2016/5.számú ítéletén alapul. 2021. évben azonban a Kúria több ítéletében (Kfv.V.35.159/2021/6., Kfv.V.35.177/2021/6.) kifejtette, hogy a Kúria Kfv.I.35.472/2016/5. (EBH2017.K.18.) ítéletének megállapításai sem az áfakamat mértéke, sem a kamatszámítás módja tekintetében nem tarthatók. Ezért a jelen felülvizsgálat tárgyát képező ítéletnek jelentős része már meghaladott jogértelmezési alapokra helyezve került meghozatalra.

[21] A 2021. évben meghozott Kfv.V.35.159/2021/6. és Kfv.V.35.177/2021/6.számú ítéletek elvi tartalma szerint a pénzügyileg nem rendezett beszerzésekre jutó áfa utáni kamatokról közösségi joggal ellentétes jogértelmezéssel meghozott adóhatósági határozat és jogerős ítélet jogszabálysértő. Mivel az elsőfokú bíróság olyan adóhatósági határozatokat hagyott helyben, melyek nem vették figyelembe az EUB C-13/18. és C-126/18.számú Sole-Mizo Zrt. és Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. ügyében (a továbbiakban: Egyesített döntés) hozott ítéletet, valamint az annak megfelelően megalkotott, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvénybe (a továbbiakban: új Art.) 274/G. §-ban foglalt rendelkezést. Ennek következtében közösségi joggal ellentétes jogértelmezés alapján került meghozatalra az elsőfokú bíróság ítélete.

[22] Előadta, hogy a Kúria joggyakorlatából kikristályosodó jogértelmezés szerint, valamint az újonnan megalkotott új Art. 274/G. § és az Egyesített döntésre is figyelemmel az elsődleges kamat mértékét a mindenkori jegybanki alapkamat két százalékponttal növelt mértékével, a kamatos kamatot pedig a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres mértékével kell megállapítani. Ezt – mivel felperes kérelmében, valamint az abból eredő eljárásjogban mindvégig kinyilvánított szándéka kifejezetten ezen teljes elévülésen belüli időszak megjelölésére irányult, továbbá felperes az érintett teljes időszakot lefedve folyamatosan szerepeltette az elsődleges kamat alapjául szolgáló áfa összegeket az áfa bevallásaiban, a külön erre a célra rendszeresített soron – az elévüléssel nem érintett teljes, tehát a 2006. január 1. és 2011. augusztus 31. közötti időszakra vonatkozóan kell alkalmazni.

[23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályban történő fenntartását kérte. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott és eljárásjogi szempontból is jogszerű ítéletet hozott. Az elsőfokú bíróság a keresetben és ellenkérelemben foglaltakat a perben elbírált, döntései jogi indokait éppen olyan mértékben fejtette ki ítéletében, amely a döntése megértéséhez szükséges, és amely az ítéletet a meggyőzés eszközévé tette. Rögzítette, hogy az adóhatóságnak a Kúria a Kfv.I.35.102/2017/6.számú ítéletében foglalt utasításnak megfelelően kellett eljárnia, vagyis a megismételt eljárásban a 2009. október és 2011. július közötti időszakra vonatkozóan kellett a régi Art. 124/C.-D. § szerinti egyszeres mértékű késedelmi kamat kiutalásáról és az egyszeres mértékű kamat késedelmes kiutalása miatti késedelmi kamat kiutalásáról rendelkeznie. A 2006. januártól 2009. szeptember közötti időszakra vonatkozó kamatigény, mivel az adóhatóság arról a jelen ügytől elkülönülő másik eljárás során hozott jogerős döntést, a jelen ügy alapjául szolgáló határozat részét nem képezhette. Ahhoz, hogy az új Art. 274/G. § (3) bekezdése szerinti szabályok a felperes esetében alkalmazhatók legyenek, arra lett volna szükség, hogy a felperes a Módtv5. hatályba lépését követő 6 hónapos jogvesztő határidőn belül az új Art. 274/G. § (3) bekezdésének az alkalmazását kérje.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[25] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak, felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet közlésétől számított 30 napon belül kell előterjeszteni [a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (1) bekezdés, 117. § (1) bekezdés], annak kötelező tartalmi eleme a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont]. A felülvizsgálati kérelmet megváltoztatni a felülvizsgálati határidőn túl nem lehet [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése]. A Kúria a jogerős ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül, [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[26] A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül. A felülvizsgálati kérelem elbírálásához azt kellett eldöntenie, hogy mi a jelen közigazgatási per tárgya.

[27] A Kp. 4.§ (1) bekezdése szerint a közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége, melyet a bíróság a jogszabályi előírások alapján vizsgál, mérlegre téve a határozat rendelkezésén túl annak indokolását is. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság csak a felperes által támadott jogerős közigazgatási határozat jogszerűségéről dönthet, másrészt ebben a körben is csak a felperes részéről megjelölt jogszabálysértéseket vizsgálhatja. A felperes keresetében egyértelműen az alperes 2235490523 számú határozatának felülvizsgálatát kérte, melyben az alperes a felperes kérelme alapján a 2009. októberétől-2011. júliusig terjedő időszakra az államot terhelő járó kamatfizetési kötelezettségről rendelkezett. Az alperes leválasztotta a 2006-2009. terjedő időszakra járó kamat megállapítását a jelen perben vizsgált időszaktól, és új elsőfokú eljárás lefolytatását rendelte el.

[28] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróságnak kizárólag az volt a feladatát, hogy a támadott határozatot a tényállás megállapítása és az abból levont következtetések tekintetében a kereset mentén felülvizsgálja és az erre vonatkozó jogi indokolását ítéletében rögzítse. E feladatának eleget tett, vizsgálta az alperes által megállapított tényállás jogszerűségét és a felperes keresetében foglalt valamennyi érvelését elbírálta. A közigazgatási bíróság akkor sem vizsgálhatja felül a felperes által nem támadott közigazgatási határozatot, ha a felperes mögöttesen annak a jogszabálysértő voltára hivatkozik.

[29] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette a tényállásban, hogy a 2006-2009-es kamatigényt külön eljárásban hozott határozattal bírálta el az adóhatóság. Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a jogvita szempontjából irányadó tényállást, jogszerűen határozta meg a per tárgyául szolgáló közigazgatási cselekményt, vagyis kizárólag a 2009. október-2011. júliusi időszakra vonatkozó határozat felülvizsgálatát végezte, végezhetette el, hiszen a megtámadott határozat is ezt az időszakot bírálta el.

[30] A Kúria a felperesi felülvizsgálati kérelem kapcsán utal a jogerő intézményére, amely a jogállamiság követelményéből eredően azt szolgálja, hogy valamely jogalkalmazó szerv

döntése véglegessé váljon, vagyis a benne foglalt rendelkezések végrehajthatók legyenek, az rendes jogorvoslattal ne legyen támadható és az eldöntött tény- és jogkérdések ne válhassanak újabb vita tárgyává. Az intézményben az a közérdek nyilvánul meg, hogy a jogviszonyokat idővel le lehessen zárni és azok védve legyenek mindennemű beavatkozástól. Erre egyrészt azért van szükség, hogy a jogvitában érintett személyek viszonyai ne maradjanak függő helyzetben, másrészt pedig azért, hogy az eldöntött kérdés utólag ne legyen módosítható. {Lásd: 3133/2017. (VI. 08.) AB határozat [29.pont]}.

[31] A felperes 2006-2009 évi igényét az adóhatóság külön eljárásban, a perbeli időszaktól leválasztva, külön határozattal döntötte el. A közigazgatási határozatok jogszerűségének bírói vizsgálatának lényege, hogy a bíróság kizárólag a határozatban szereplő tényállásra figyelemmel végezheti el annak jogszerűségi felülvizsgálatát, nem érinthet olyan kérdést, időszakot mely nem volt a határozat tárgya, amelyről a hatóság nem döntött. A felperes keresetében és a felülvizsgálatban megjelenő kérelem a közigazgatási per jogi szabályozásának és a jogerő intézményének az áttörését jelentené, amely a jogbiztonság elvére figyelemmel nem megengedett. A jogbiztonság követelményének megfelelő érdemi határozattal szembeni alapvető elvárás, hogy annak végleges hatályához (jogerejéhez) kétség ne fűződjön.

[32] „A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között – irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra. Ha a jogerő beálltához előírt feltételek teljesültek, akkor annak hatálya a határozat tartalmi helyességétől függetlenül beáll” {9/1992. (I. 30.) AB határozat}.

[33] Nem alapozzák meg a felperes felülvizsgálati kérelmének teljesítését az általa hivatkozott kúriai döntések sem, hiszen a Kúria is megállapította, hogy a kérelem egyes elemeinek elkülönítése önmagában nem jogszabálysértő (Kfv. V. 35.159/2021/6. ítélet [41pont]). Egyetért azzal az alperesi érveléssel, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, hiszen a másik időszak kapcsán lefolytatott eljárásban a felperes részére teljes mértékben biztosított volt a jogorvoslati jog.

[34] A jelen jogvita eldöntésekor érdektelen a felperes által hivatkozott Kúria Kfv.V. 35.577/2021/8. számú ítéletének a kamat hivatalbóli megállapításra vonatkozó érvelése, hiszen a felperes egy már jogerőre emelkedett, bírói úton már nem vitatható időszak tekintetében terjesztette elő felülvizsgálati kérelmét, amelyre a fentebb kifejtettek okán jogszerű lehetősége nem volt. A kereset elbírálásának esetén sem hathatott ki olyan időszakra mely nem képezte a felülvizsgálattal támadott határozat tárgyát, ezért téves az a felperesi következtetés, hogy a keresetet alaposnak tekintő elsőfokú bírósági döntés kihatott a jelen perben már nem vitatható időszakra.

[35] Az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, mikor kizárólag a kereset tárgyát képező határozat jogszerűségi vizsgálatát végezte el.

[36] A Kúria rögzíti, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelemben terjesztette elő igényét a felperes az elsődleges kamat mértékének a mindenkorin jegybanki alapkamat két százalékponttal növelt megállapítása iránt, mely kérelem érinti a jelen per tárgyát képező 2009-2011 időszakot is. A felperes azonban az elsőfokú bírósági eljárásban nem igényelt az új Art. 274/G. §-a alapján 2%-kal megemelt összegű áfa-kamatot, az elsőfokú bíróság döntése tehát ilyen igényre, így a Kúria érdemi vizsgálata e jogszabályhely megsértésére nem terjedhetett ki. A Kp. 2.§ (4) bekezdése szerint ugyanis a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A felperes felülvizsgálati kérelmében alappal nem hivatkozhat olyan jogszabálysértésre, melyet a közigazgatási perben nem jelölt meg (Kfv. III. 38.018/2015/13).

[37] A fentiek szerint az elsőfokú jogerős ítélet jogszabályt nem sértett, erre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[38] Közigazgatási perben csak a felülvizsgálattal támadott konkrét határozat jogszerűsége vizsgálható, más közigazgatási eljárás, döntés jogszerűsége akkor sem képezi az adott per tárgyát, ha az egyes adóhatóság által vizsgált időszakok összefüggenek egymással és ugyanazon jogalaphól származnak. A bíróság vizsgálódása nem terjedhet ki olyan időszakra, melyről az alperes határozata nem döntött.

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[40] A pervesztes felperes köteles az alperesnek a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdésében foglaltak szerint a kifejtett munkával arányban megállapított felülvizsgálati perköltséget fizetni a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdésére tekintettel.

[41] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesnek kell megfizetnie, ennek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg.

[42] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. november 17.

Dr. Darák Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Demjén Péter s.k.
előadó bíró

Dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

Dr. Márton Gizella s.k.
bíró

Dr. Kalas Tibor s.k.
bíró